دانشمندان و شبکه های اجتماعی

مقدمه مترجم:

شبکه های اجتماعی به عنوان یکی از ابزارهای پرکاربرد وب ۲، زمینه ارتباط علمی جدیدی را فراهم آورده است. این شبکه ها به دلیل امکاناتی که در اختیار کاربران خود قرار میدهند از محبوبیت بالایی برخوردار هستند. به گونه ای که اغلب محققان با استفاده از خدمات ارائه شده از سوی این شبکه ها به اشتراک گذاری منابع علمی، تبادل دیدگاه ها، دنبال کردن تحقیقات دیگران و غیره می پردازند. در این پژوهش، ریچارد ون نوردن[۱] دلایل پیشرفت و محبوبیت شبکه های اجتماعی علمی را مورد بررسی و تحلیل قرار میدهد.

مقدمه

در سال ۲۰۱۱ ، امانوئل نماکا نادی[۲] _دانشجوی دکترا رشته میکروبیولوژی در نیجریه _ به دلیل فقدان تخصص و تجهیزات مورد نیاز برای تعیین توالی برخی از عوامل بیماری زای قارچی مقاوم به دارو به کمک نیاز داشت. از این رو به ریسرچ گیت[۳]، که یک شبکه اجتماعی رایگان برای دانشگاهیان است متوسل شد. او توانست از این طریق از یک متخصص ژنتیک ایتالیایی به نام اورازیو رومئو[۴] پاسخی دریافت کند. در این زمان بود که همکاری بین المللی متولد شد. در طی سه سال گذشته، این دو دانشمند در زمینه عفونت های قارچی در آفریقا با یکدیگر همکاری کرده اند. نادی که اکنون در دانشگاه ایالتی فلات در بوکوس[۵]است، نمونه های خود را برای تجزیه و تحلیل به رومئو در دانشگاه مسینا [۶]-میفرستد. وی می گوید: «این رابطه در حالی ادامه پیدا کرده است که ما هیچ وقت یکدیگر را ملاقات نکرده ایم».

ایژاد مادیش[۷] ، پزشک سابق و ویروسشناس ساکن برلین، این داستان را فقط یک نمونه از موفقیت های شبکه اجتماعی ریسرچ گیت می داند. او در سال ۲۰۰۸ با همکاری سورن هاف مایر، ویروس شناس و یک متخصص رایانه به نام هارست فیکنشر این شبکه را راه اندازی کرد. در واقع این وبسایت یک نسخه علمی از فیسبوک و یا لینکدین[۸]است که به اعضای خود امکان ایجاد پروفایل، اشتراک مقاله، ردیابی بازدیدها، دانلودها و بحث درباره پژوهش ها را می دهد.

به عنوان مثال نادی تمام مقالات خود را در سایت بارگذاری کرده است و رومئو از آنها برای برقراری ارتباط با صدها دانشمند استفاده میکند، برخی از آنها به او کمک کردند تا اولین ژنوم قارچی خود را جمع آوری کند. بنا به اظهار مادیش -تا کنون بیش از ۴.۵ میلیون پژوهشگر عضو شبکه اجتماعی ریسرچ گیت هستند و روزانه ده ها هزار نفر به آن می پیوندند. این تعداد در مقایسه با ۱.۳ میلیارد کاربر فعال فیسبوک بسیار ناچیز است، اما برای شبکه ای که تنها پژوهشگران می توانند به آن بپیوندند حیرت انگیز است. مادیش بر این باور است که این شبکه اجتماعی میتواند مکانی مناسب برای دانشمندان و پژوهشگرانی باشد که به بحث و گفتگو در زمینه های علمی علاقمند هستند.

همچنین آنها میتوانند مقالات مربوط به داوری همتایان را بررسی کنند، نتایج منفی که هرگز منتشر نخواهد شد را به اشتراک بگذارند و یا حتی مجموعه داده های خام را بارگذاری نمایند. وی با بیان اینکه هدف از این سایت کسب جایزه نوبل است، گفت: «با ریسرچ گیت ما در حال تغییر علم هستیم به گونه ای که کاملاً قابل پیشبینی نباشد». در حال حاضر ۱۲۰ نفر در این شرکت مشغول به کار هستند. وی اعلام کرد که ۳۵ میلیون دلار از سرمایه شرکت توسط بیل گیتس[۹]تأمین شده است. لزلی یوآن [۱۰] ، سرپرست گروه نوآوری و نرم افزار شبکه سازی برای دانشمندان دانشگاه کالیفرنیا بیان میکند که نکات مبهم و عجیبی در این شبکه وجود دارد از جمله آنکه مشخص نیست این سرمایه ها چگونه تأمین میشود یا مؤسسان آن چه کسانی هستند؟

در گذشته ای نه چندان دور، این ایده که میلیون ها دانشمند برای پیوستن به یک شبکه اجتماعی عظیم دانشگاهی عجله کنند، بعید به نظر میرسید. لیست تلاش های ناموفق برای راه اندازی «فیسبوک فور ساینس[۱۱] » شامل: «ساینتیست سولوشن[۱۲]، سایلینکس[۱۳]، ایپرنیکوس[۱۴]، دو کولب[۱۵]و نیچر نتورک [۱۶] » (تحت مدیریت شرکت انتشار دهنده نیچر) است. برخی از ناظران دلایل این امر را احتیاط دانشمندان در به اشتراک گذاشتن آنلاین داده ها، مقالات و نظرات بیان کرده اند.

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

به هر حال آنچه که مسلم است این است که امروزه ریسرچ گیت تنها یکی از چندین شبکه اجتماعی دانشگاهی است که به سرعت گسترش یافته است. شبکه اجتماعی آکادمیا[۱۷] یکی از رقبای اصلی ریسرچ گیت با یازده میلیون کاربر است. ریچارد پرایس[۱۸] مدیر اجرایی این شبکه اظهار داشت که «هدف اصلی این شرکت بازسازی انتشارات علمی است». سومین شبکه اجتماعی دانشگاهی، مندلی[۱۹] است که حدود ۳.۱ میلیون نفر عضو دارد. این شبکه در ابتدا به عنوان نرم افزاری برای مدیریت و ذخیره اسناد راه اندازی شد، اما شبکه های اجتماعی خصوصی و عمومی را تشویق میکند. این شرکت در سال ۲۰۱۳ توسط غول انتشارات مستقر در آمستردام الزویر[۲۰] با مبلغ ۴۵ میلیون پوند (۷۶ میلیون دلار آمریکا) از بین رفت.

فرمول پیروزی

برخلاف تبلیغات و سرمایه گذاری های کلانی که بر روی شبکه های اجتماعی دانشگاهی صورت گرفته است؛ میزان فعالیت شامل تعاملات مثمر ثمر، کنجکاوی ها و یا تمایل به دسترسی به مقالاتی که توسط کاربران دیگر به اشتراک گذاشته شده است کاملا مشخص نیست. در پی تلاش برای کشف این حقایق، نیچر[۲۱] ، پرسشی را با مضمون نحوه استفاده از شبکه های اجتماعی دانشگاهی و خدمات آنها، از طریق ایمیل به پژوهشگران ارسال کرد، و ۳۵۰۰ پاسخ از ۹۵ کشور مختلف دریافت نمود.

نتایج نشان داد که شبکه اجتماعی ریسرچ گیت برای دانشمندان شناخته شده است (نتایج را به صورت آنلاین در آدرس اینجا ببینید.)، و بیش از ۸۸% دانشمندان و مهندسان بیان کردند که از وجود آن اطلاع داشته اند و کمتر از نیمی از آنها اظهار داشتند که به طور مرتب از این سایت بازدید می کنند و آن را در رتبه دوم، بعد از گوگل اسکالر و قبل از فیسبوک و لینکدین قرار میدهند. همچنین نتایج نشان داد که در طی یک سال گذشته حدود ۲۹% از بازدید کنندگان برای ایجاد پروفایل در ریسرچ گیت ثبت نام کردهاند.

بیلی سوالا[۲۲] ، زیست شناس و مدیر دانشگاه واشنگتن بیان کرد که او و بسیاری از همکارانش در ریسرچ گیت حضور دارند، او اظهار داشته است که "از طریق ریسرچ گیت سریعتر به آخرین مقالات مرتبط با زیست شناسی دسترسی پیدا میکند. این در حالی است که دنبال کردن مجلات زیست شناسی زمان هستند.« وی همچنین بیان کرده است که ریسرچ گیت تمام مقالات مهم در حوزه زیست شناسی را برای او ارسال کرده است». علاوه بر این او اذعان نموده که «با استفاده از سنجه «آرجی اسکور[۲۳]» سایت _سنجه معیار تعامل اجتماعی_ خود را با دیگران مقایسه میکند»..

شکست تاکتیکی

برخی از دانشمندان بر این باورند که سایت با ارسال منظم ایمیل های خودکار که ادعا می کند از طرف همکاران فعال در سایت ارسال می‌شود به بهانه های دروغین دیگران را به پیوستن به سایت ترغیب میکند. لارس اروستاد[۲۴]، استاد علوم کامپیوتر در دانشگاه استکهلم، این روش را ننگ آورترین روش بازاریابی خوانده است، و اعلام کرده است که بیش از این حاضر نیست از خدمات آنها استفاده کند. برخی از پروفایل های ایجاد شده در سایت متعلق به افراد حقیقی نیست، که به طور خودکار_ اما ناقص _ با خراش دادن جزئیات وابستگی افراد ، سوابق انتشارات و پی دی اف ها ، در صورت موجود بودن ، از سراسر وب ایجاد شده است.

این امر ناراحتی محققانی را که تمایلی به عضویت در سایت ندارند را در پی داشته است، زیرا آنها احساس میکنند که صفحات آنها به نادرست معرفی شده است. با این حال مادیش نسبت به این شکایات کاملا آرام است. وی بیان داشته است این صفحات برای آنچه که هستند مشخص شده است و جزء کاربران واقعی سایت به حساب نمی آیند. وی افزود: ما بر اساس بازخوردی که دریافت کرده ایم بسیاری از موارد را تغییر داده ایم. این در حالی است که انتقادها از طرف افرادی که این خدمات را دوست دارند بسیار اندک است.

به نظر میرسد آکادمیا از شهرت کمتری نسبت به ریسرچ گیت برخوردار است: تنها ۲۹% از دانشمندان در این نظرسنجی از وجود آن مطلع بودند و فقط حدود ۵% از دانشمندان به طور منظم از این سایت بازدید می کردند. با این وجود این شبکه اجتماعی طرفداران خاص خود را دارد، از جمله هانس فون استورچ[۲۵] ، هواشناس و مدیر موسسه تحقیقات ساحلی در گشتاخت آلمان، نه تنها از این سایت برای به اشتراک گذاشتن مقالات، بلکه برای مصاحبه ها، نقد و بررسی کتاب ها و همچنین سخنرانی های خود استفاده میکند. بیش از ۳۰۰۰ دانشمند و مهندس به Nature در مورد آگاهی خود از

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

شبکههای مختلف اجتماعی و سایتهای تحقیقاتی خبر دادهاند. کمتر از نیمی از آنها بیان کردهاند که آنها به طور منظم از ریسرچ گیت بازدید میکنند. ۴۸۰ پاسخ دهنده دیگر در علوم انسانی ، هنر و علوم اجتماعی علاقه چندانی به ریسرچ گیت نداشتند.

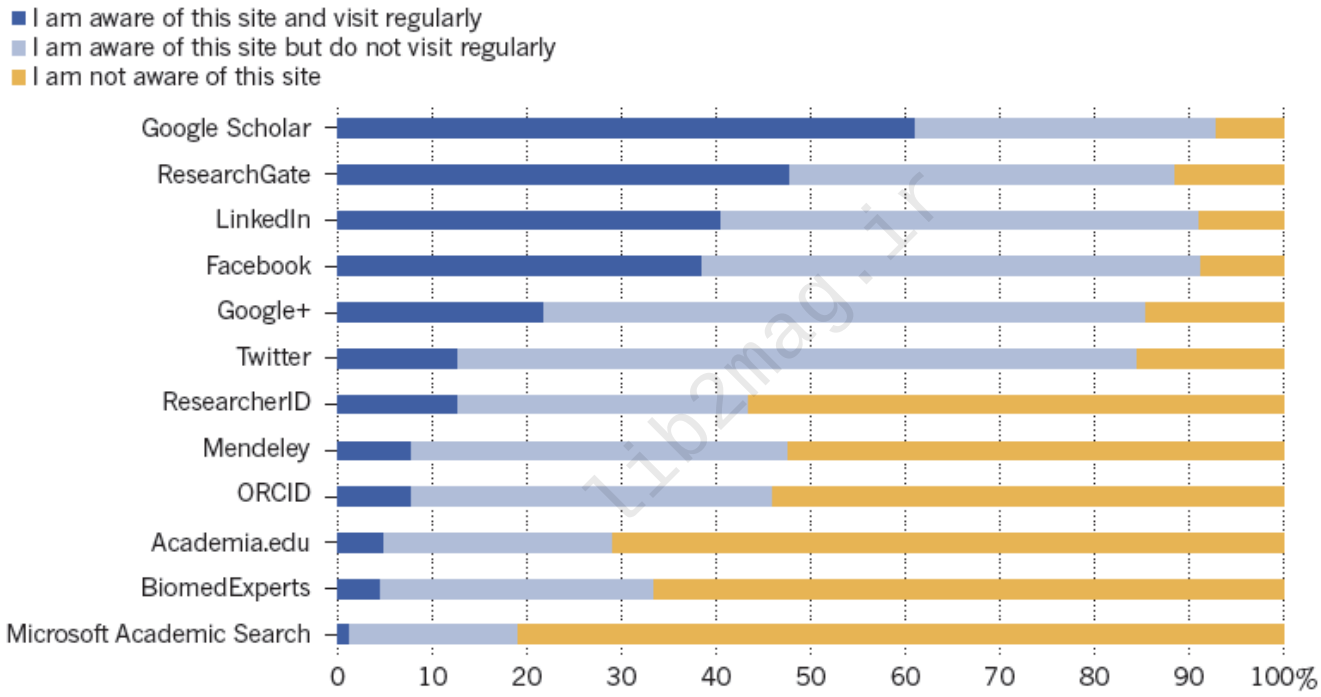

پرایس خاطرنشان میکند که به طور کلی آکادمیا به دلیل دسترسی آزاد برای همگان در مقایسه با ریسرچ گیت از ترافیک وبی بیشتری برخوردار است. در نظرسنجی نیچر میزان استفاده از این دو سایت برای ۴۸۰ پژوهشگر حوزه علوم اجتماعی، هنر و علوم انسانی با یکدیگر تطابق بیشتری دارند. جان رایکلت[۲۶]، یکی از بنیان گذاران مندلی (این سایت ۴۸% آگاهی و ۸% بازدید کننده منظم را در نظرسنجی نیچر بدست آورده است)، بر این باور است که آمار و ارقام در سطح بالا به خودی خود معنادار نیست. او می گوید "ما از بیان شاخص های استارت آپی به عنوان یک معیار کلیدی و اساسی غافل شده ایم".

نیچر برای دستیابی به سنجش تقریبی کیفیت، زیر مجموعه ای از فعالترین پاسخ دهندگان را که مرتبا از سایت بازدید می کردند و فعالیت انجام می دادند را انتخاب کرد. بیشترین فعالیت انتخاب شده در ریسرچ گیت و آکادمیا حفظ مشخصات پروفایل جهت برقراری ارتباط است. پیشنهاد می شود بسیاری از محققان از پروفایل های خود به عنوان راهی برای تقویت حضور حرفه ای خود در اینترنت بهره بگیرند. بعد از آن محبوب ترین گزینه ها شامل ارسال محتوای مربوط به کار، شناسایی همکاران، ردیابی معیارها و یافتن مقالات پژوهشی توصیه شده بود.

دنی اوکلر[۲۷]، تحلیلگر ارشد شرکت مشاوره رسانه ای، اطلاعاتی و فناوری اوتسل [۲۸] در کالیفرنیا، استدلال میکند: «این شبکه ها ابزار تعامل اجتماعی نیستند بلکه ابزاری هستند که افراد برای دیده شدن پروفایل های خود از آنها بهره می گیرند». برای مقایسه، اگرچه که تنها حدود ۱۳% از دانشمندان حاضر در نظرسنجی نیچر از توئیتر استفاده می کنند اما این رسانه در مقایسه با ریسرچ گیت (۱۵%) بسیار تعاملی تر است. نیمی از توئیتری ها اظهار داشتند که از این رسانه برای پیگیری مباحث مربوط به تحقیقات استفاده میکنند و ۴۰% از آنها بیان کردند که این شبکه اجتماعی رسانه ای است که افراد می توانند در مورد پژوهش های مرتبط با حوزه تحصیلی خود اظهار نظر کنند.

لائورا وارمن[۲۹] ، اکولوژیست دانشگاه هاوایی، اذعان کرد که مقالاتی را در آکادمیا به منظور پیگیری و ردیابی اینکه مقالات چگونه، کی و کجا بارگیری می شوند؛ بارگذاری کرد. وی بیان میکند : « مقالات پر استناد من بیشترین میزان دانلودها را در میان مجموعه مقالاتم به خود اختصاص نداده اند ». از این رو او به تأثیر این شبکههای اجتماعی در حرفه خود مشکوک است. به هر حال آنچه که بر او مسلم است این است که راجع به عملکرد علمی او بحث میشود. پرایس ادعا میکند که ۳ میلیون مقاله در آکادمیا بارگذاری شده است و مادیش نیز بیان میکند که ۱۴ میلیون مقاله از طریق ریسرچ گیت در دسترس است. (وی به اینکه تعداد زیادی از این مقالات از مکان های دیگر قابل دسترس است اشارهای نکرده است). یک

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

مطالعه منتشر نشده که توسط مادیان خابسا و مایک تلووال[۳۰] انجام شده است، نشان می دهد که تا ماه آگوست سال جاری، متن کامل حدود یک چهارم مقالات زیست شناسی مولکولی منتشر شده در سال ۲۰۱۲ از طریق ریسرچ گیت در دسترس بوده است.

نیچر از کسانی که به طور منظم از شبکههای اجتماعی بازدید میکنند درخواست کرد تا چگونگی استفاده حرفهای از سایتها را مشخص نمایند. نتایج این بررسی نشان داد که کاربران به صورت گسترده از فیسبوک بهره نمیگیرند اما در توئیتر بسیار فعال و اجتماعی هستند. همچنین بسیاری از کاربران در ریسرچ گیت و آکادمیا تنها به منظور برقراری ارتباط دیگران با خودشان حضور دارند. نتایج بیشتر را دراینجا مشاهده نمایید.

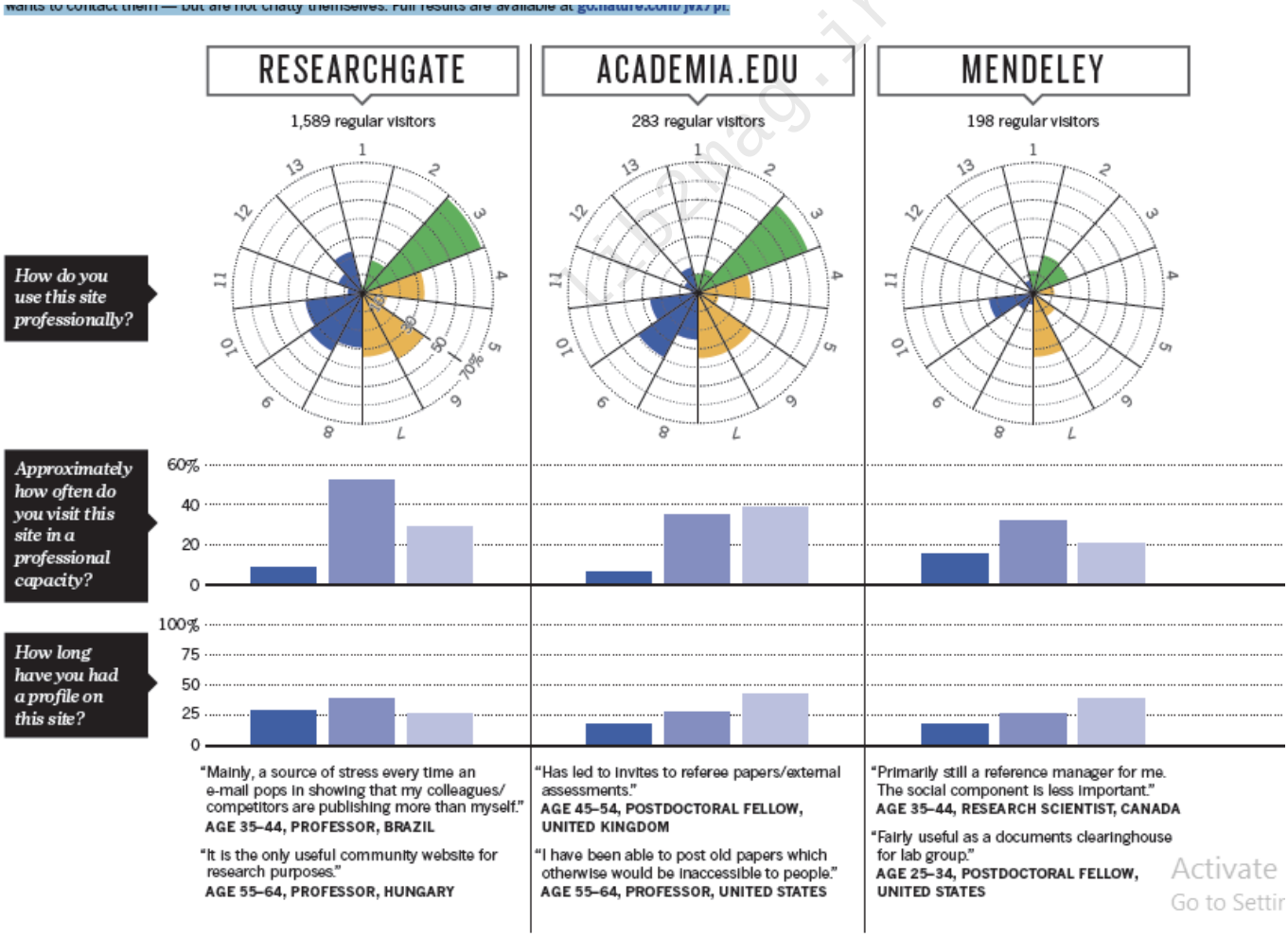

گفته می شود، این روزها مقالات به راحتی در بسیاری از سایت ها یافت میشوند: مطالعه ای که در سال گذشته برای کمیسیون اروپا انجام شد نشان داد که ۱۸% از مقالات زیست شناسی که در سال ۲۰۰۸ _ ۲۰۱۱ منتشر شده اند از ابتدا دسترسی آزاد داشتند. همچنین نشان داد که ۵۷% از این مقالات را می توان به صورت رایگان در اینترنت به دست آورد. ناشران نگران هستند که این سایت ها به مکانی غیر قانونی برای بارگذاری مقالات تبدیل شوند.

در اواخر سال ۲۰۱۳ ، الزویر ۳۰۰۰ اعلامیه را برای آکادمیا و دیگر سایت ها تحت قانون حق چاپ هزاره دیجیتال ایالات متحده[۳۱]ارسال کرد و خواستار پایین آوردن مقالاتی شد که دارای قانون کپی رایت هستند. آکادمیا هر اعلان را به کاربران خود منتقل کرد. این تصمیم اعتراض عمومی را برانگیخت. یکی از محققانی که این درخواست را دریافت کرده است و مایل نیست نامش ذکر شود در گفتگو با نیچر بیان کرد که : «من به سختی دانشمندانی را می شناسم که قوانین کپی رایت را نقض نکنند» پرایس میگوید: این نگرانی ها فقط مربوط به شبکه های اجتماعی بزرگ نیست. همین مسئله پیرامون محتوای ارسال شده در مخازن آنلاین دانشگاه ها نیز وجود دارد (سال گذشته الزویر برخی از اعلامیه های قانون حق چاپ هزاره دیجیتال ایالات متحده را نیز به آنها ارسال کرده است). وی با اشاره به این نکته که بسیاری از ناشران به محققان اجازه میدهند نسخه نهایی پذیرفته شده را بارگذاری کنند، گفت: «این واقعاً بخشی از یک نبرد عظیم است، دانشگاهیان و

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

محققان تمایل دارند مقالات خود را به صورت آنلاین به اشتراک بگذارند، در حالی که ناشران می خواهند این محتواها را پشت پرده پول نگه دارند تا از آن کسب درآمد کنند».

اهداف صریح

شبکه های اجتماعی بزرگ می توانند با گرفتن سایر مطالب عمومی، فضای تحقیق را مختل کنند. در مارس سال جاری، ریسرچ گیت قابلیتی را به نام اوپن رویو[۳۲] راه اندازی کرد و کاربران را به ارسال انتقادات عمیق از انتشارات موجود ترغیب کرد. مادیش بیان می دارد که اعضا تا کنون بیش از ده هزار مورد از این نظرات را ارائه داده‌اند. او بر این باور است که این تنها حجم کمی از این نظرات است و حجم عظیم آن هنوز پنهان است. وی از کاربران میخواهد تا داده های خام خود را بارگذاری نمایند. علاوه بر این وی بیان کرده است که ۷۰۰ نفر از کاربران هر روز در سایت حضور دارند.

در شبکه اجتماعی آکادمیا پرایس قصد دارد تا قابلیت پابلیکیشن پیر رویو[۳۳] را راه اندازی نماید. وی در این خصوص بیان می دارد که «ما باید سیستم های فیلترینگ بهتری را در راستای اعتماد به تحقیقات ایجاد کنیم». بسیاری از افراد از اینکه دانشمندان، مجموعه داده های خود را به جای ذخیره در وبسایت های آنلاین خود یا در سایتهای دانشگاه ها و همچنین در سایت های ذخیره سازی اطلاعات مانند درایو[۳۴] یا فیگشر [۳۵] در شبکه های اجتماعی جدید ذخیره و منتشر میکنند متعجب گشته اند. از دیدگاه مادیش، پاسخ به این نظرات به جوامع رو به رشد کاربران سایت های اجتماعی – اثر معروف "شبکه" برمیگردد.

تیتوس براون[۳۶] ، دانشمند حسابدرای، نگران برنامه های تجاری سایت ها برای جستجوی بقا است. او میگوید: « نگرانی من از این بابت است که ریسرچ گیت از اطلاعات ما برای سودآوری استفاده کند». مادیش در پاسخ به این ادعا می گوید که «ریسرچ گیت داده های کاربر خود را نمی فروشد و در حال حاضر با اجرای آگهی های شغلی (مانند شبکه اجتماعی آکادمیا) کسب درآمد می کند». او امیدوار است که در آینده بتواند بازارهایی را برای آزمایشگاه ها، خدمات و محصولات ایجاد کند. همچنین همکاری هایی را بین شرکت ها و محققان دانشگاهی فراهم سازد (۲۸% از کاربران شبکه از دنیای شرکت هستند).

پرایس در مورد ارائه تجزیه و تحلیل نهادی به دانشگاه ها بحث میکند. اما تحلیلگرانی چون اکلر[۳۷] استدلال میکنند که سایت ها پتانسیل درآمد محدودی دارند، زیرا مخاطبان آنها بسیار کمتر از فیس بوک یا توییتر است. اما رایکلت می گوید که«خرید مندلی توسط الزویر سبب شده تا سایت در جایگاه بهتری قرار گیرد. و به یک بستر جهانی برای همکاری تحقیقاتی تبدیل شود، زیرا این سایت با سایر محصولات الزویر مانند پایگاه داده مقالات تحقیقاتی اسکوپوس تلاقی میکند».

-بیشتر همکاری های انجام شده با استفاده از مندلی خصوصی است، اما این شرکت به سایر برنامه های رایانهای اجازه می دهد تا اطلاعات عمومی بی نام و مفید را به طور خودکار بیرون بیاورند – از جمله اینکه کدام مقاله بیشتر توسط کدام
-محققان مشاهده میشود. هیچ کدام از شبکه های اجتماعی ریسرچ گیت و آکادمیا تا کنون این سرویس را ارائه نداده اند. با این حال مادیش ادعا کرده است که ریسرچ گیت را توسعه می بخشد. مادیش می گوید: «من فکر میکنم که در
-آینده یک برنده در این مسابقه وجود خواهد داشت» یا – همانطور که نظرسنجی نیچر نشان داد در حال حاضر اتفاق می افتد – رشته های مختلف ممکن است سایت های مختلف را ترجیح دهند.

برخی از تحلیلگران استدلال می کنند که علی رغم میلیون ها کاربر، سایت های گسترده شبکه های اجتماعی دانشگاهی هنوز ارزش اساسی خود را اثبات نکرده اند. پرایس می گوید این شبکه ها در خط مقدم روندی قرار دارند که نمیتوان از آن چشم پوشی کرد. «ما شاهد تغییرات بودیم و همچنین مشاهده کردیم که دانشمندان و دانشگاهیان به اشتراک گذاری مقالات خود علاقه مند هستند».

✓ برای آموزش در مورد چگونگی جستجو در شبکه اجتماعی ریسرچ گیت به اینجا مراجعه نمایید.

✓ برای عضویت در شبکه اجتماعی ریسرچ گیت از اینجا اقدام کنید.

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

✓ برای استفاده از شبکه اجتماعی مندلی از اینجا اقدام کنید.

✓ برای استفاده از شبکه اجتماعی آکادمیا از اینجا اقدام کنید.

✓ برای آشنایی با سایر شبکه های اجتماعی از اینجا اقدام کنید.

منبع

این نوشته ترجمه مطلبی با این عنوان است:

Online collaboration: Scientists and the social network

lib2mag.ir

پانویس ها:

. Richard van noorden[۱]

.۲Emmanuel Nnaemeka Nnadi.[۲]

. ResearchGate[۳]

Orazio Romeo[۴]

.Plateau State University in Bokkos, [۵]

Messina university[۶]

. Ijad Madisch[۷]

. LinkedIn[۸]

Bill Gates[۹]

. Leslie Yuan[۱۰]

. Facebook for science[۱۱]

.Scientist Solutions [۱۲]

. SciLinks [۱۳]

. Epernicus[۱۴]

. ۲collab[۱۵]

.Nature Network[۱۶]

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

. Academia[۱۷]

. Price[۱۸]

. Mendeley[۱۹]

.Elsevior[۲۰]

. nature[۲۱]

. Billie Swalla[۲۲]

[۲۳] گیت ریسرچ اجتماعی شبکه در موارد سایر و بازدیدها ،مقالات ،هافعالیت براساس که است ای نمره RG Score .
به محققان در این شبکهٔ اجتماعی داده می‌شود.

. Lars Arvestad[۲۴]

. Hans von Storch[۲۵]

. Jan Reichelt[۲۶]

. Deni Auclair[۲۷]

. Outsell[۲۸]

. Laura Warman[۲۹]

. Madian Khabsa & Mike Thelwall[۳۰]

.US Digital Millennium Copyright Act (DMCA)[۳۱]

. Open Review[۳۲]

. publication peer-review[۳۳]

. Dryad[۳۴]

. figshare[۳۵]

. Titus Brown[۳۶]

. Auclair[۳۷]

lib2mag.ir

مشخصات استناددهی به این مقاله

نویسنده(ها): مریم مشتاق
عنوان مقاله: دانشمندان و شبکه های اجتماعی
عنوان مجله: کتابدار ۲.۰ –(عنوان لاتین: i-Kitبdr 2.0)
دوره مجله(Vol): ۶

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

مشخصات استناددهی به این مقاله

شماره مجله(Issue): ۵
سال(Year): ۱۳۹۹
شناسه دیجیتال(DOI):
لینک کوتاه: http://lib2mag.ir/12089

lib2mag.ir

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.